

håndhævelsesarrest kun anvendes, hvis der er tale om overgreb, der efter en samlet vurdering i grovhed kan sidestilles med lignende tilfælde efter § 222, jf. §§ 224 og 225, jf. herom ovenfor. Der tænkes på tilfælde, som straffes med fængsel i navnlig 3-5 måneder eller derover, og hvor der er tale om overgreb, der er hensynsløse og stødende i en sådan grad, at de kan sidestilles med de voldshandlinger, der kan begrunde retshåndhævelsesarrest efter den gældende regel i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2. Denne betingelse vil formentlig i praksis navnlig kunne anses for opfyldt, når der er tale om overgreb mod børn under 12 år.

Der må med hensyn til straffelovens § 232 foretages en særlig vurdering af, om selve overgrebets karakter kun i begrænset omfang adskiller sig fra anden kønslig omgængelse end samleje efter straffelovens §§ 224 og 225, og om overgrebet sammenholdt med andre omstændigheder bevirker, at tilfældet efter en samlet vurdering kan sidestilles med overgreb omfattet af straffelovens § 222, jf. §§ 224 eller 225, der ud fra de kriterier med hensyn til § 222, der er skitseret ovenfor, kan begrunde retshåndhævelsesarrest. Der tænkes i den forbindelse på omstændigheder som f.eks. antallet af overgreb, barnets alder og de omstændigheder, hvorunder overgrebet sker.

Med hensyn til sager om straffelovens § 235, stk. 1, om *udbredelse af børnepornografi* vil retshåndhævelsesarrest efter lovforslaget kun kunne komme på tale, hvis der er udbredt adskillige billeder af grov karakter (samleje mv.) og/eller billeder af særlig grov karakter (f.eks. voldtægt). Retshåndhævelsesarrest vil kunne anvendes i sådanne tilfælde, når forholdet efter en konkret vurdering har en sådan hensynsløs og stødende karakter, at det kan sidestilles med de voldshandlinger, der kan begrunde retshåndhævelsesarrest efter den gældende regel i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2. På samme måde som med hensyn til straffelovens §§ 222 og 232 forudsættes anvendelse af retshåndhævelsesarrest kun at komme på tale i grove tilfælde, navnlig hvor straffen vil være på 3-5 måneders fængsel eller derover, og hvor der er tale om små børn, dvs. børn, der fremtræder som værende under 12 år. Derimod vil retshåndhævelsesarrest ikke være relevant i tilfælde, hvor der alene er tale om udbredelse af fiktiv børnepornografi, og der således ikke er et forudgående overgreb mod et barn.

Med hensyn til sager om straffelovens § 218, stk. 1, om *seksuel udnyttelse af sindssyge og mentalt retarderede* sigter lovforslaget på samme måde som med hensyn til §§ 222 og 232 mod tilfælde, der kan forventes straffet med fængsel i navnlig 3-5 måneder eller derover, og hvor der efter en konkret vurdering må anses for at være tale om overgreb, der er hensynsløse og stødende i en sådan grad, at de kan sidestilles med de voldshandlinger, der kan begrunde retshåndhævelsesarrest efter den gældende regel i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2. Ved vurderingen heraf må der lægges særlig vægt på, i hvilken grad der foreligger en udnyttelse af forurettedes manglende evne til reelt at modsætte sig uønskede seksuelle handlinger fra gerningsmandens side.

I betænkningen side 55, 59, 66 og 74-75 er anført en række eksempler fra praksis, hvor retshåndhævelsesarrest efter lovforslaget *kan* komme på tale.

Proportionalitetsprincippet vil gælde uændret, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3. Varetægtsfængsling kan således ikke anvendes, hvis frihedsberøvelsen vil stå i misforhold til den herved forvoldte forstyrrelse af sigtedes forhold, sagens betydning og den retsfølge, som kan ventes, hvis sigtede findes skyldig.

Proportionalitetsprincippet har navnlig betydning i relation til forlængelse af varetægtsfængsling. Varetægtsfængslingen vil således ikke kunne udstrækkes ud over længden af den straf, som må forventes at skulle afsones, hvis sigtede findes skyldig. I vurderingen heraf indgår, at prøveløsladelse normalt kan ske, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, jf. straffelovens § 38.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2008. Den foreslåede affattelse af retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2 (lovforslagets § 1), finder anvendelse på afgørelser om varetægtsfængsling, herunder om forlængelse af varetægtsfængsling, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Til § 3

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed.